REGLUGERÐ

um innheimtu framleiðslugjalds af afurðum sauðfjár umfram verðábyrgð ríkissjóðs á verðlagsárinu 1987–88.

1. gr.

Til að framleiðendur sauðfjárafurða fái sama verð fyrir þann hluta framleiðslu sinnar, sem er umfram það magn sem þeim er tryggt fullt verð fyrir með samningi ríkisstjórnarinnar við Stéttarsamband bænda, sbr. a-lið 30. gr. l. nr. 46/1985 og það magn sem Framleiðnisjóður landbúnaðarins hefur tekið verðábyrgð á, að hluta eða öllu leyti, skal á verðlagsárinu 1987/88 innheimta framleiðslugjald af þeim hluta innlagðra sauðfjárafurða, sem er umfram verðábyrgð ríkissjóðs. Undanþegið framleiðslugjaldi er það magn kindakjöts ásamt tilsvarandi innmat, sem Framleiðnisjóður landbúnaðarins og sauðfjársjúkdómanefnd hafa aflétt verðskerðingu á.

Framleiðslugjald þetta skal ekki hafa áhrif á útsöluverð sauðfjárafurða til neytenda.

2. gr.

Það framleiðslugjald sem sláturleyfishafar skulu standa skil á til Framleiðsluráðs landbúnaðarins skal annars vegar nema fullu afurðaverði kjöts og sláturs dilka og geldfjár í úrvalsverðflokki til og með þriðja verðflokki og hins vegar fullu afurðaverði kjöts í fjórða til sjötta verðflokki skv. verðlagsgrundvelli sauðfjárafurða 1. september 1987.

3. gr.

Gjald það sem hverju búmarkssvæði og hverjum framleiðanda er gert að greiða skal reikna þannig:

1. Reikna skal hve mikið framleiðsla sauðfjárafurða á hverju svæði hefur farið umfram það magn sem tryggt er fullt verð fyrir með samningi ríkisstjórnarinnar við Stéttarsamband bænda. Hafi sami framleiðandi lagt inn sauðfjárafurðir hjá fleiri en einni afurðastöð skiptist framleiðsla hans utan fullvirðisréttar hlutfallslega milli afurðastöðvanna.
2. Við útreikning verðskerðingar hjá framleiðendum skv. 1. tl. skal reikna með sömu flokkun kindakjöts í dilka- og geldfjárkjöt annars vegar og kjöt í fjórða til sjötta verðflokki hins vegar og gert var við útreikning fullvirðisréttar við framleiðslu sauðfjárafurða skv. reglugerð nr. 445/1986 og uppgjör þeirra í desember 1987.

4. gr.

Hafi sláturleyfishafi selt á innanlandsmarkaði kjöt sem fellur utan verðábyrgðar skv. 1. gr. eða á það í birgðum sem ríkissjóður verðtryggir þegar uppgjör skv. ákvæðum þessarar reglugerðar fer fram, skal hann auk framleiðslugjalds greiða mismun óniðurgreidds heildsöluverðs og framleiðslugjalds að frádregnu skilaverði útflutnings og sjóðagjöldum á heildsölustigi þannig:

A. Verðskerðingarafurðir og afurðir af fé í verðábyrgð Framleiðnisjóðs landbúnaðarins og sauðfjársjúkdómanefndar skal reikna á verði meðalútflutnings verðlagsársins 1987–88.
B. Vaxta- og geymslugjald skal reikna til loka verðlagsársins skv. reglum fimmmannanefndar.

5. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast útreikning framleiðslugjaldsins eftir ákvæðum reglugerðar þessarar og uppgjöri framkvæmdanefndar búvörusamninga, sbr. ákvæði 7. gr. samnings milli landbúnaðarráðherra fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands og Stéttarsambands bænda um magn mjólkur og sauðfjárafurða á verðlagsárinu 1987/88. Það annast ennfremur

innheimtu þess, vörslu og reikningshald og reiknar gjald sem hverjum framleiðanda ber að greiða og tilkynnir viðkomandi sláturleyfishafa um þær greiðslur sem honum ber að inna af hendi vegna uppgjörsins. Sláturleyfishafar skulu hafa lokið skilum á álögðu framleiðslugjaldi til Framleiðsluráðs landbúnaðarins skv. útreikningum þess eigi síðar en í árslok 1988. Framleiðsluráði er heimilt við uppgjör skv. þessari reglugerð að skuldajafna útflutningsbótareikningum við innheimtukröfur vegna framleiðslugjalda hjá sláturleyfishöfum. Reikna skal hæstu leyfilegu dráttarvexti frá 1. janúar 1989, en afurðalánavexti í uppgjöri milli aðila þangað til, eftir því sem við á.

6. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins endurgreiðir sláturleyfishöfum framleiðslugjald í samræmi við útreikninga skv. 5. gr. Þannig að hver sláturleyfishafi fái greitt sama hlutfall af heildsöluverði útfluttra sauðfjárafurða á verðlagsárinu 1987/88. Greiðslan fari fram þegar fyrir liggur uppgjör á verðábyrgð ríkisins skv. samningi Stéttarsambands bænda og ríkissjóðs.

7. gr.

Rísi ágreiningur um gjaldskyldu eða önnur atriði skv. reglugerð þessari, sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 46/1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 23. desember 1988.

Steingrímur J. Sigfússon.

Jón Höskuldsson.

28. desember 1988 Nr. 558

REGLUGERÐ

um bensíngjald.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald – bensíngjald – af bensíni er fellur undir tollskrárnúmer 2710.0019. Frá og með 1. janúar 1989 skal gjald þetta nema kr. 16,70 af hverjum lítra.

2. gr.

Gjald samkvæmt 1. gr. tekur einnig til bensínbirgða sem til eru í landinu hinn 1. janúar 1989. Þó skulu gjaldfrjálsir 300 lítrar hjá hverjum eiganda.

Gjaldið skal greiða hvort heldur bensínið er í vörslu eiganda eða ekki.

Hafi gjald samkvæmt 1. gr. reglugerðar nr. 476/1987 verið greitt af birgðum sem til eru hinn 1. janúar 1989 skal greiða kr. 4,10 af hverjum lítra slíkra birgða sem til eru umfram 300 lítra hjá hverjum eiganda.

Hver sá, sem á eða hefur til umráða 300 lítra af bensíni hinn 1. janúar 1989 skal skyldur að tilkynna það innheimtumanni innan 10 daga. Eigandi eða umráðamaður skal skyldur til að aðstoða við að kanna birgðir óski innheimtumaður slíkrar aðstoðar.

Innheimtumaður getur krafist upplýsinga frá bensíninnflytjendum og bensínsölum um sölu samkvæmt verslunarbókum til viðskiptamanna er fram fór fyrir 1. janúar 1989.